

CONCULCACIONS (8)

Ni l'un ni l'altre. A Catalunya és una imposició que aquest dos partits espanyols, per tant no catalans, tinguin d'una manera o altre, representació al nostre territori.

Un d'ells està representat amb les mateixes sigles i amb l'afegit d'una C (Catalunya), mentre l'altre amb una petita diferència en les sigles representa el Partit dels Socialistes de Catalunya. Tots dos estan integrats per gent que fan el joc als corresponents partits espanyols, aquells que odien i treballen per la desaparició definitiva del nostre país empastifant-nos en el fangar d'una sola pàtria que ens inclogui com a espanyols. Tot per a integrar-nos com a província (a vèncer) o regió (regida) per aquests veïns dels que no podem acceptar la seva intromissió imposada per la força sobre Catalunya.

Els nostres partits no són ni millors ni pitjors que els dels espanyols, simplement són diferents, són d'un altre país i siguin com siguin són únicament aquests els nostres, els partits catalans. Els partits que "s'agermanen" amb els partits espanyols, són la vergonya de Catalunya. Estan aclaparats per un complex d'inferioritat que els priva de la seva autèntica identitat, si no és a remolc d'uns altres partits de fora del nostre país. Tot això és extensiu a aquells partits que ambicionen tenir càrrecs en el govern espanyol, cosa que posa en evidència la seva poca categoria, la seva manca de identitat i la seva censurable desorientació. Tots aquests partits, que en són la majoria, els hem de considerar uns adolescents de la política. Estan integrats o per gent desconeixedora dels seus autèntics orígens, per gent emmotllada als desitjos dels enemics o per gent que l'únic que cerca és un èxit immediat, sense aprofundir en els valors d'una història, un patrimoni i una simbologia propis que ens configuren com una nació en alguns moments exemplar i avançada en molts aspectes a la resta de pobles d'Europa.

Tot aquest feix de valors guanyats històricament pels catalans, queden trepitjats i menyspreats per tots els catalans que necessiten del consentiment de gent de fora per ser alguna cosa, per opinar o simplement per reforçar la seva existència com a tals. Si haguessin nascut uns quilòmetres més al nord, necessitarien el recolzament dels francesos per considerar-se un perfil amb identitat pròpia? Políticament, no els podem veure d'altra manera que com a dèbils o covards i fins i tot tergiversadors o traïdors en benefici dels estats opressors.

En aquests moments és un dels drames més seriosos que té plantejats Catalunya. Els polítics d'un país, mai han de sotmetre's a la voluntat i ambicions d'un altre país, mostrant així la seva feblesa i el seu posicionament com a caragirats i desconeixedors de les seves fidelitats i obligacions. A la meua manera de veure l'actuació d'aquests polítics és el més greu malefici que ens pot conduir fins a una desaparició final irreversible. Com diu Manuel de Pedrolo, -i així s'esdevé entre nosaltres, on, junt amb la penetració d'aquells que entren a casa com s'hi mai no s'haguessin mogut de la llar, hi ha l'aquiescència d'algunes persones del país que mengen gras i paeixen bé-

Mostrem a aquests inconscients el camí a seguir per a un digne futur pel nostre país.

Claudi Romeu, 12 de juny del 07